

वा० रा०

१०६॥

तस्य विभीषणस्य ॥१॥ दूतवध्या दूतवधः ॥ आर्षमिदंसाधु ॥२॥ दग्धेन दाहकृतेनोपलक्षितो गच्छतु ॥ स्वस्वामिसमीपमिति शेषः ॥३॥ ततः स्वीयसमीपगमनानंतरं ॥
सुमित्राणि समसुखदुःखाः ज्ञातयो भ्रात्रादयः बांधवाः संबन्धिनः सुहज्जनाः स्निग्धजनास्तत्सहिता बांधवा इत्यर्थः ॥४॥ अथ रावणः स्वपुरदुर्गमहाबलमहैश्वर्याणि परेभ्यः
प्रकाशयितुं सर्वपुरपरावर्तनं दीप्तपुच्छस्याज्ञापयदित्याह ॥ आज्ञापयदिति ॥ परिणीयतामित्याज्ञापयदित्येव योजना ॥५॥ वेष्टेते अवेष्टयेत्यर्थः ॥६॥ शुष्कमिति ॥ आर

सु० का०

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दशग्रीवो महात्मनः ॥ देशकालहितं वाक्यं भ्रातुरुत्तरमब्रवीत् ॥ १ ॥ सम्यगुक्तं हि भवता दूतवध्या विगर्हिता ॥ अव
श्यं तु वधायान्यः क्रियतामस्य निग्रहः ॥ २ ॥ कपीनां किल लांगूलमिष्टं भवति भूषणं ॥ तदस्य दीप्यतां शीघ्रं तेन दग्धेन गच्छतु ॥ ३ ॥ ततः प
श्यंस्व मुंदीनमंगवैरूप्यकर्षितं ॥ सुमित्रज्ञातयः सर्वे बांधवाः ससुहज्जनाः ॥ ४ ॥ आज्ञापयद्राक्षसेन्द्रः पुरं सर्वसचत्वरं ॥ लांगूलेन प्रदी
प्तेन राक्षोभिः परिणीयतां ॥ ५ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसाः कोपकर्कशाः ॥ वेष्टेते तस्य लांगूलं जीर्णैः कार्पासिकैः पटैः ॥ ६ ॥ संवेष्ट्य मानेलां
गूले व्यवर्धत महाकपिः ॥ शुष्कमिधनमासाद्य वनेष्विव द्रुताशनं ॥ ७ ॥ तैलेन परिषिच्य तत्र तेऽग्नौ तत्रोपपादयन् ॥ लांगूलेन प्रदीप्तेन रा
क्षसांस्तान ताडयत् ॥ ८ ॥ रेषामर्षपरीतात्मा बालसूर्यसमाननः ॥ सभूयः संगतैः क्रूरैराक्षसैर्हरिपुंगवः ॥ ९ ॥ सहस्रीबालवृद्धाश्च जग्मुः
प्रीतिं निशाचराः ॥ निबद्धः कृतवान् वीरस्तत्कालसदृशीं मतिं ॥ १० ॥

अथ कायथा शुष्कमिधनमासाद्य द्रुताशनमुत्पादयन्ति तथा जीर्णपटवेष्टितलां
गूलं तैलेन परिषिच्य तत्र तेऽग्नौ उपपादयन् ॥ उदपादयन् इत्यर्थ इति कतकः ॥ द्रुताशन इति पठे ॥ वृद्धौ दृष्टांतोयं ॥ उपपादयन्नित्यस्य संयोजयन् इत्यर्थ इत्यन्ये ॥
तान् बध्वा नेतृन् ॥ ७ ॥ ८ ॥ संगतैर्मिलितैराक्षसैः सभूयो निबद्ध इति शेषः ॥ ९ ॥ अथ बंधसंहारशक्तावपि सनोचित इत्यचितयदित्याह ॥ कृतवानिति ॥ १० ॥

१०६॥